

והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר
יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר תצא
מכותו שכבת זרע או איש אשר יגע בכל שרץ
אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל
טמאתו נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא
יאכל מן הקדשים כי אם רזק בשרו במים ובא
השמש וטהר ואזר יאכל מן הקדשים כי לחמו
הוא נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה
ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו זטא ומתו
בו כי יזלזלו אני יהוה מקדשם וכל זר לא יאכל
קדש הושב כהן ושכיר לא יאכל קדש וכדון
כי יקנה נפש קניין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו
הם יאכלו בלחמו ובת כהן כי תהיה לאיש זר
הוא בתרומת הקדשים לא תאכל ובת כהן כי
תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל
בית אביה כעשוריה מלחם אביה תאכל וכל זר
לא יאכל בו ואיש כי יאכל קדש בשוגגה ויסת
זמשיטו עליו ונתן לכהן את הקדש ולא יזלזלו
את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה
והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם
כי אני יהוה מקדשם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש
איש מבית ישראל ומן הגר בישראל אשר
יקריב קרבנו לכל זדריהם ולכל זדבותם אשר
יקריבו ליהוה לעלה לרצונכם תמים זכר בבקר
בכשבים ובעזים כל אשר בו מום לא תקריבו
כי לא לרצון יהיה לכם ואיש כי יקריב ז
שלמים ליהוה לפלא גדר או לעזבה בבקר
או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה
בו עורת או שבור או זרוץ או יבלת או גרב
או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא
תתנו מהם על המזבח ליהוה ושור ושה שרוש
וקלוט נחבה תעשה אתו ולגדר לא ירעה ומעון
וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצם
לא תעשו ומויד בן זכר לא תקריבו את לחם
אלהיכם מכל אלה כי משזאתם בהם מום בם
לא ירעו לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר שור או כשב או עז כי
יולד והיה שבעת ימים תנחת אמו ומיום
השמיני והלאה ירעה לקרבן אשה ליהוה ושור
או שה אתו ואת בנו לא תשזטו ביום אזהר

Sukkot Day 1:

(Shabbat)

Aliyah 1 - Lev. 22:26-33

וידבר יהוה אל-משה לאמר:

וכי תזבזבו זבזו הודה ליהוה לראתכם הזבזבו ביום
ההוא יאכל לא תותירו ממנו עוד בקר אגני יהודה
ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אגני יהודה וכל
תזללו את שם קדשי ותקדשתי בתוך בני ישראל
אגני יהודה מקדשכם המוציא אתכם מארץ מצרים
להיות לכם לאלהים אגני יהודה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהים מועדי יהוה אשר תקראו אתם
מקראי קדש אלה הם מועדי ששנת ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי שבת שבתוך מקרא
קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה
בכל מושבתיכם

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם
במועדם בזדש הראשון בארבעה עשר לחדש
בין הערבים פסח ליהוה ובחמשה עשר יום
לחדש הזה וזה המצות ליהוה שבעת ימים מצות
תאכלו ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה
שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל
מלאכת עבודה לא תעשו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהים כי תבאו אל הארץ אשר אגני
נתן לכם והצרתם את קצירה והבאתם את
עמר ראשית קצירכם אל הכהן והניח את
העמר לפני יהוה לרצונכם ממוזרת השבת יתפלו
הכהן ועשייתם ביום הניחכם את העמר כבש
תמים בן שנתו לעלה ליהוה ובמזוזתו עשני
עשרנים סלת כלולה בשמן אשה ליהוה ריז
ניזוז ונסכה יין רביעת ההין ולזום וקלי וכרמל
לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאתכם
את קרבן אלהיכם וזקת שולם לדרתיכם בכל
מושבתיכם] וספרתם לכם

ממוזרת השבת מיום הביאתכם את עמר התנופה
שבע שבתות תביימת תהיינה עד ממוזרת השבת
השביעת הספרו זמשים יום והקרבתם מזוזת
זדשה ליהוה ממושבתיכם תביאו לזום תנופה
שתיים עשני עשרנים סלת תהיינה זמון תאפיתה
בכורים ליהוה והקרבתם על הלזום שבעת
כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד
ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ובמזוזתם ונסכיהם
אשה ריז ניזוז ליהוה ועשיתם שעיר עזים אחד
לזאת את ועשני כבשים בני שנה לזבז שרמים

Sukkot Day 1:
(Shabbat)
Aliyah 2 - Lev. 23:1-3
וידבר יהוה אל משה לאמר:

Sukkot Day 1:
(Shabbat)
Aliyah 3 - Lev. 23:4-8
אלה מועדי יהוה

Sukkot Day 1:
(Shabbat)
Aliyah 4 - Lev. 23:9-14
וידבר יהוה אל משה לאמר:

Sukkot Day 1:
(Shabbat)
Aliyah 5 - Lev. 23:15-22
וספרתם לכם ממחרת השבת

והזניף הכהן אתם על לוזם הבכרים תזנופה לתני יהיה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וזקת עולם בכל מושבתים לדרתיכם ובקשרכם את קעיר ארצכם לא תכלה תאט שדרך בקעורך ולא תש קעירך לא תלקט רעני ולא תעזב אתם אני יהוה אלהיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר בלזדש השביעי באזה לזדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה וידבר יהוה אל משה

לאמר אך בעשור לזדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועזיתם את תפשי תיכם והקרבתם אשה ליהוה וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לתני יהוה אלהיכם כי כל התפש אשר לא תענה בעצם היום הזה וזכרתה מעמיה וכל התפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאכדתי את התפש הוא מקרב עמה כל מלאכה לא תעשו וזקת עולם לדרתיכם בכל מושבתים שבתון הוא לכם ועזיתם את תפשי תיכם בתשעה לזדש בערב מערב עד ערב תשבתו שבתכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר בזמשה עשר יום לזדש השביעי הזה זג הסכות שבעת ימים ליהוה ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבודה לא תעשו ארה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומונזה זבז ונסכים דבר יום ביומו מלבד שבתת יהוה ומלבד מותנודתיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבתים אשר תתנו ליהוה אך בזמשה עשר יום לזדש השביעי באסתכם את תבואת הארץ תזגו את זג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון ויום השמיני שבתון ולהזתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענת עש שבת וערבי נזל ועמוזתם לתני יהוה אלהיכם שבעת ימים

Sukkot Day 1:
(Shabbat)
Aliyah 6 - Lev. 23:23-43
וידבר יהוה אל-משה לאמר:

Sukkot Day 1:
(Shabbat)
Aliyah 7 - Lev. 21:33-44
וידבר יהוה אל-משה לאמר:

והגתם אתו זקק ליהוה שבעת ימים בשנה זקקת
עולם לדרתיכם בלודש השביעי תזדו אתו
בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל
ישבו בסכת למען ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני ישראל בהושילי אותם מארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם וידבר משה את מעדי
יהוה אל בני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר עו את בני ישראל
ויקזו אליך שמן זית זך כתיב למאור להעלות נר
תמיד מזוין לפרכת העדות באהל מועד יערך
אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד זקקת
עולם לדרתיכם על המזרה השחרה יערך את
הנרות לפני יהוה תמיד

ולקזת סלת ואפית אתה עתים עשרה זלות
שני עשרנים יהיה הזלה האזת ושמות אותם
עתים מערכות עש המערכת על השלזן
הטהר לפני יהוה ולתת על המערכת לבנה זכה
והיתה לזום לאזכרה אשה ליהוה ביום השבת
ביום השבת יערכו לפני יהוה תמיד מאת בני
ישראל ברית עולם והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו
במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשלי
יהוה זקק עולם

בן אשה ישראלית והוא בן איש מערי בתוך
בני ישראל וינעו במוזנה בן הישראלית ואיש
הישראלי ויקב בן האשה הישראלית את השם
ויקלל ויביאו אתו אל משה ועם אמו שרביית
בת דברי למוטה דן ויניזוהו במישמר לפרש להם
על פי יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר הועא את המקלל
אל מוזון למוזנה וסמכו כל השמועים את ידיהם
על ראשו ורגמו אתו כל העדה ואל בני ישראל
תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ולשא
זעמו ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו
כל העדה כגר כאזרח בתקבו שם יומת ואיש
כי יכה כל נפש אדם מות יומת ומכה נפש
בהמה ישראלית נפש תזת נפש ואיש כי יתן מום
בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו שבר תזת
שבר עין תזת עין שן שן תזת שן כאשר יתן מום
באדם כן יתן בו ומכה בהמה ישראלית ומכה
אדם יומת מושט אוד יהיה לכם כגר כאזרח
יהיה כי אני יהוה אלהיכם וידבר משה אל בני
ישראל ויניצו את המקלל אל מוזון למוזנה

Sukkot Day 1 end
(Shabbat)